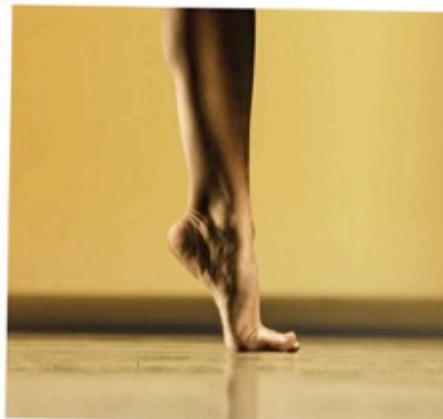


scapino

Ballet
Rotterdam



Scapino Ballet Rotterdam / Scapino Academy
Eendrachtsstraat 8
3012 XL Rotterdam
Telefoonnummer: 010-4142414
E-mailadres: scapinoacademy@scapinoballet.nl
www.scapinoballet.nl

Scapino Ballet Rotterdam presenteert:
TWOOLS

Speelperiode 30 november tot 25 januari 2018.



Dansers in deze voorstelling:

Barbara Minacori, Beau Delwel, Bonnie Doets, Christian Leveque, Christian Senatore, Dalma Doman, Daphne van Dooren, Dario Minoia, Elias Boersma, Ellen Landa, Filip Wagrodzki, Iannes Bruylant, Jazmon Voss, Laura Casasola Fontesca, Leslie Humbert, Lorenzo Cimorelli, Marc Oliveras Casas, Maya Roest, Mischa van Leeuwen, Nico Amenduni, Ruochen Wang, Sana Sasaki, Valentin Quitman en Yuka Eda.

Kijk voor de actuele cast tijdens jouw bezoek op www.scapinoballet.nl

Inleiding

Binnenkort zal je de voorstelling TWOOLS van Scapino Ballet Rotterdam gaan bezoeken. Door middel van deze lesbrief bereiden we jou vast een beetje voor op wat je kunt verwachten van deze dansvoorstelling en leggen we uitgebreid uit waar de choreografieën over gaan. Ook zal je kennis maken met de choreografen en de verschillende mensen die deze voorstelling tot een succes maken.

Bij de voorstelling

Wij vinden het ontzettend leuk dat je naar deze voorstelling komt kijken! De dansers hebben maandenlang geoefend om een fantastische dansprestatie neer te kunnen zetten in het theater. We willen je dan ook vriendelijk vragen om tijdens de voorstelling de concentratie van de dansers niet te verstoren. Dit kan door rustig op je plaats te blijven zitten, je mobiel uit te zetten, je jas en tas af te geven bij de garderobe en stil te blijven tijdens de voorstelling. Napraten met je klasgenoten over wat je allemaal hebt gezien, kan na afloop van de voorstelling.

Wij wensen je heel veel plezier!



SCAPINO BALLET ROTTERDAM - TWOOLS 2018

JORIS JAN BOS PHOTOGRAPHY

Waarom TWOOLS?

TWOOLS is een concept wat al sinds 1999 wordt uitgevoerd door Scapino Ballet Rotterdam. TWOOLS is een gelegenheidsplatform dat jonge choreografen de kans biedt om met een professioneel en bekend dansgezelschap te werken.

Wat hebben de choreografen van TWOOLS met elkaar gemeen? Ze zijn in Hannover geweest waar jaarlijks een internationaal concours voor choreografen plaatsvindt. Het concours is een soort wedstrijd en ontmoetingsplaats voor nieuw talent. Een van de prijzen van het concours is de Scapino Productie Prijs. De choreograaf die deze prijs wint, krijgt de kans een choreografie van tien minuten te maken voor TWOOLS en te werken met de professionele dansers van het Rotterdamse gezelschap. Tevens worden ze ondersteund door het volledige productieteam. Hierbij kan je denken aan een kostuumontwerper, technische staf en marketing afdeling. Een unieke kans voor deze jonge en vaak nog onbekende choreografen. Zo won in 2015 Marcos Morau de Scapino Productie Prijs.

Van tevoren staat de richting van TWOOLS nooit vast. Het is aan "de makers" om richting te geven aan de choreografieën. De artistiek leider van Scapino Ballet Rotterdam coacht deze jonge choreografen tijdens het creatieproces.

Aan deze editie van TWOOLS hebben vier jonge choreografen meegewerkt en Ed Wubbe, artistiek leider van Scapino, heeft zelf ook een choreografie gecreëerd voor deze editie. Verderop in de lesbrief stellen we ze allemaal aan je voor. Vijf choreografieën van 10 minuten en 1 choreografie van 20 minuten, dat is de TWOOLS die je gaat zien!

Wat maakt het zo leuk en spannend om TWOOLS te zien, ook als je nog nooit dans hebt gezien? Als je een choreografie niet leuk vindt, weet je dat er binnen een korte tijd een andere choreografie komt. Als je wel al naar dansvoorstellingen bent geweest, kun je dit zien als een speeddate met verschillende stijlen en choreografen.

In deze editie van TWOOLS is er een duidelijk thema: een eigentijds wereldbeeld van de choreografen. De choreografen hebben zich laten inspireren door relevante onderwerpen van nu zoals technologie, de prestatie maatschappij, liefde, eenzaamheid, groepsdruk en verdriet.

Waarom deze lesbrief?

Bij dans wordt er niet gesproken, alles wordt verteld door middel van beweging. Dansers "praten" via beweging met elkaar en met het publiek, in tegenstelling tot bijvoorbeeld acteurs die dat veel met woorden doen. Net als woorden zijn bewegingen vaak op meerdere manieren te interpreteren waardoor het kan zijn dat jij een hele andere interpretatie van het dansstuk hebt dan je klasgenoot. Ook kan het zijn dat jij iets heel anders ziet in het stuk dan wat de choreograaf bedoelde, dat is helemaal niet erg. Om je toch wat houvast te geven tijdens de voorstelling delen we in deze lesbrief de inspiratie van de choreograaf, zijn/haar manier van werken en de ideeën achter de choreografie met jou. Tijdens het kijken naar de voorstelling kun je jezelf de volgende vragen stellen:

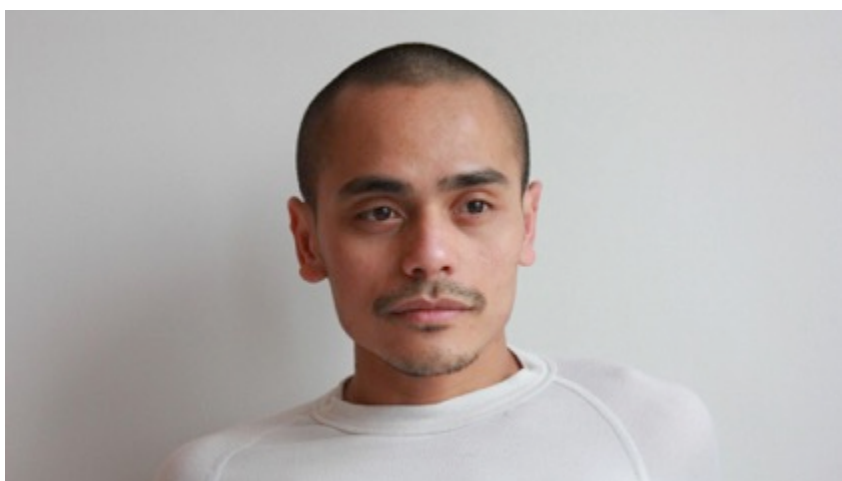
Waar denk je aan? Of denk je juist aan helemaal niets? Welke beelden komen in je op? Wat voel je of voel je helemaal niets? Kijk je met name naar de dans of laat je je meeslepen door de muziek? Wat doet het licht, het decor en de kostuums met je?

We stellen de choreografen van TWOOLS aan je voor!

1. Ryan Djojokarso - While the leaves are blowing.

Ryan Djojokarso maakt choreografieën sinds 2013. Hij is afkomstig uit Suriname en heeft de openingsdans van TWOOLS gemaakt genaamd 'While the Leaves are Blowing'. Na zijn afstuderen aan Codarts/Rotterdamse Dansacademie, werd Ryan Djojokarso (1983) een veel gevraagd danser en werkte met verschillende choreografen waaronder Itzik Galili, Liat Waysbort, Erik Kaiel, Keren Levi, Ugo Dehaes, Itamar Serussi en Tabea Martin. Sinds 2013 ontwikkelt hij zich als maker bij onder andere Scapino Ballet Rotterdam en Korzo. Ryan werkt altijd vanuit een thema dat een reeks voorstellingen met elkaar verbindt.

Op dit moment ontwikkelt Ryan zich bij Korzo, binnen het 'nieuwe makers traject' als maker voor de grote zaal. Korzo is een theater en productiehuis gevestigd in Den Haag en werkt veel met jong talent uit de dansindustrie. Zodoende willen ze de hedendaagse dansindustrie uitdagen om nieuwe stukken te programmeren. Het traject waar Ryan op dit moment betrokken bij is, is in samenwerking met het Zuiderstrandtheater (Den Haag), Korzo en Scapino Ballet Rotterdam en wordt ondersteunt door het Fonds Podiumkunsten. 'While the leaves are blowing' is het eerste resultaat van dit nieuwe makers traject.



Het dierenrijk van 'While the leaves are blowing'.

De dansers komen op onder schemerig licht en een volle maan. De bewegingen die de dansers maken zijn eerder dierlijk dan menselijk. Zo zou je bijvoorbeeld een hert kunnen zien, een gorilla of een vogel. De dans gaat over het vinden van een partner en de angst om alleen over te blijven. Een relevant onderwerp omdat er veel eenzaamheid heerst onder jongeren en ouderen. De dansers hebben tot zonsopgang om een partner te vinden.

Halverwege de choreografie verandert de muziek. Tegelijkertijd verandert ook het gedrag van de dansers. Ze worden meer actief en agressief naar elkaar toe en proberen elkaar te versieren want de tijd tikt door en de zon is al bijna op. De dansers doen een soort "battle" tegenover elkaar voor een partner. Ze dansen met elkaar in groepjes van twee of drie. Ze ontmoeten elkaar en duwen elkaar vervolgens weg, aantrekken en afstoten.

Als eenmaal de zonsopgang is geweest, blijft er één danser over die tot de zonsondergang alleen danst en dus geen partner gevonden heeft.

Abstracte en dierlijke bewegingen.

De bewegingen kunnen omschreven worden als abstract en hoekig. Een abstracte beweging is een beweging waar niet direct een betekenis aan hoeft te zitten, je bent vrij om dit zelf te interpreteren. Desondanks is het decor, het concept en de kleding wel heel makkelijk te begrijpen. Hierdoor zou je zelf aan de abstracte bewegingen een betekenis kunnen geven. Zoals hierboven al gezegd is, zijn de bewegingen eerder dierlijk dan menselijk. Je kan verschillende dieren zien in de dans. Het dierlijke karakter past bij het concept omdat dieren meestal ook een cyclus hebben om een partner te vinden.

Voice-over

De stem van de voice-over zou je eventueel kunnen herkennen als je de zender National Geographic kijkt of als je natuurdocumentaires op Netflix kijkt. De stem is van David Attenborough, een man van maar liefst 92 jaar oud en geboren in London. Hij heeft veel voice-overs gedaan voor natuurdocumentaires zoals o.a. *Life*, *Planet Earth* en *Frozen Planet*. Door de stem van David, heb je het idee dat je naar een natuurdocumentaire aan het kijken bent.



De inspiratie van Ryan

Ryan is geïnspireerd geraakt door een gedicht genaamd *Day in Autumn* welke geschreven is door een Duitse dichtster genaamd Rainer Maria Rilke. Hieronder lees je het gedicht:

Day in Autumn

BY **RAINER MARIA RILKE**

*After the summer's yield, Lord, it is time
to let your shadow lengthen on the sundials
and in the pastures let the rough winds fly.*

*As for the final fruits, coax them to roundness.
Direct on them two days of warmer light
to hale them golden toward their term, and harry
the last few drops of sweetness through the wine.*

*Whoever's homeless now, will build no shelter;
who lives alone will live indefinitely so,
waking up to read a little, draft long letters,
and, along the city's avenues,
fitfully wander, when the wild leaves loosen.*

**Mocht je meer praktische en verdiepende informatie willen lezen over het gedicht?
Check dan deze link:**

<https://www.enotes.com/topics/autumn-day/in-depth>

WIST JE DAT?

Ryan start met het bedenken van een concept voor de dans? Hij legt dit concept uit aan Jorg Schellekens die verantwoordelijk is voor de muziek en Jorg componeert dan aan de hand van het concept de muziek.

Bekijk een interview met Ryan op onderstaande link:

<https://www.youtube.com/watch?v=igDQrZvNJbA>

Bekijk een fragment uit de repetitie voor 'While the leaves are blowing':

<https://www.youtube.com/watch?v=WaJvYkTQ59I>



SCAPINO BALLET ROTTERDAM - TWOOLS 2018

JORIS JAN BOS PHOTOGRAPHY

2. Ed Wubbe - The Swimmer

Artistiek leider van Scapino Ballet Rotterdam heeft het duet 'The Swimmer' gemaakt. Het duet is oorspronkelijk gemaakt voor en uitgevoerd in Scapino's jubileumvoorstelling TING! maar keert nu ook terug in TWOOLS. Bijna 22.000 bezoekers zagen deze bijzondere voorstelling in samenwerking met circus en de band NITS.

Check hier de trailer van TING! De voorstelling waar het duet 'The Swimmer' origineel voor gecreëerd is:

<https://www.youtube.com/watch?v=fx2n9yytjp8>

Ed Wubbe als huishoreograaf en artistiek leider van Scapino Ballet Rotterdam

Als artistiek directeur creëert Ed Wubbe een belangrijk deel van het repertoire van Scapino. Wubbe staat bekend om zijn eigentijdse muziekballetten en theatrale choreografieën. Zijn stijl is een combinatie van klassieke en moderne dans. Wubbe laat zich voor zijn stukken vaak inspireren door iconen van de westerse cultuur. Ook werkt hij veel met tegenstellingen, zoals zwart en wit, goed en fout, vreugde en verdriet. Regelmatig zoekt Wubbe samenwerkingen met kunstenaars uit andere disciplines zoals ontwerpers, componisten en architecten en laat hij in zijn producties dans, vormgeving en (live)muziek samensmelten.



Bijzonder schouwspel

De dansers die het duet dansen, zijn Bonnie Doets en Mischa van Leeuwen. Bonnie danst al 25 jaar bij Scapino en Mischa al 20 jaar. TING! heeft een circusachtige sfeer. Bonnie speelt de spreekstalmeester en Mischa is de clown van het circus. In het begin zie je Mischa, de clown, zitten op een stoel en hij verliest Bonnie, de spreekstalmeester, geen moment uit het oog. Kenmerkend voor deze dans is de belerende vinger van Bonnie, die op een aantal momenten terugkomt in de dans. Met deze beweging waarschuwt zij de clown. Je ziet dat de clown opkijkt tegen de spreekstalmeester doordat hij haar geen moment uit het oog verliest.

Tijdens het tweede deel van 'The Swimmer' is de setting anders. Bij dit duet zijn de clown en de spreekstalmeester eerder elkaars gelijke. Bonnie draagt hier ook niet haar "streng" kostuum. Het is een passievolle dans en aan de bewegingen van Bonnie en Mischa kun je zien waarom het stuk 'The Swimmer' heet. De bewegingen die gedanst worden, zijn heel sierlijk en is echt een typische moderne dans. 'The Swimmer' staat bekend als het mooiste duet uit TING! De bewegingen kunnen omschreven worden als expressief. Een expressieve beweging betekent dat er emotie in zit, je kan iets aflezen aan de beweging en het kan je een bepaald gevoel geven. Ook zijn de bewegingen te omschrijven als een typische moderne dans gemixt met klassieke ballet technieken. Dit kun je herkennen door de sierlijke bewegingen en lange lijnen.

De co-creatie van Ed Wubbe

Wubbe heeft een speciale manier voor het creëren van choreografieën, hij doet dit in samenwerking met de dansers. Wubbe vindt het belangrijk dat de dansers meedenken en bewegingen zelf creëren zodat ze zich comfortabel voelen en de bewegingen voor de dansers eigen zijn. Zo is deze choreografie ook samen met Mischa en Bonnie gemaakt. Ed maakt graag gebruik van de persoonlijke eigenschappen van de dansers waardoor hij uit elke danser het beste naar boven weet te halen.



TING -SCAPINO BALLET ROTTERDAM

JORIS JAN BOS PHOTOGRAPHY®

WIST JE DAT?

Ed Wubbe op 7 december 2017 door Koning Willem-Alexander benoemd is tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw? Wubbe kwam in aanmerking voor deze Koninklijke Onderscheiding omdat hij zich al 25 jaar inzet voor de ontwikkeling van de Nederlandse moderne dans en deze toegankelijk heeft gemaakt voor een breed publiek.

Lees hier meer over dit bijzondere moment:

<https://www.scapinoballet.nl/nl/koninklijke-onderscheiding-voor-ed-wubbe>

3. Joeri Alexander Dubbe - Ladder 84

Joeri Alexander Dubbe is een Nederlandse choreograaf geboren in Haarlem. Na zijn carrière als danser bij Het Nationale Ballet in Amsterdam en het Nederlands Danstheater in Den Haag is hij in 2009 begonnen met choreografieën maken. Hij maakt voornamelijk freelance choreografieën voor Nederlandse dansgezelschappen waaronder Scapino Ballet Rotterdam. Maar zijn werk is ook internationaal verschenen op bijvoorbeeld 'The Shanghai World Expo' in China en 'Festival Cadance' in Canada.



Welkom in de fantasiewereld van Joeri Alexander Dubbe.

Deze choreografie speelt zich niet af op aarde, maar in een fantasiewereld. Het stuk begint met gedimde groene lichten en mysterieuze muziek. Je ziet een aantal dansers schuifelen over het toneel. Aan de bewegingen kun je zien dat ze als robots bewegen: gecontroleerd en geïsoleerd. Een geïsoleerde beweging houdt in dat de dansers maar een gedeelte van hun lichaam bewegen en de rest stil houden. In dit stuk zijn het de benen, voeten en armen die de dansers bewegen. Ze lopen allemaal op hetzelfde tempo. Op het moment dat je een stem hoort in de muziek, breekt een danser uit de cirkel. Ze beweegt op het stemgeluid van de vrouw die het publiek welkom heet en spreekt over het zijn van een computer.

Wanneer de danser terugkomt in de cirkel, neemt ze de middenpositie in. Dit verbreekt de cirkel en de dansers maken individuele bewegingen. Vervolgens gaat ze weer uit de cirkel en bewegen alle dansers weer in hun begintempo. De dans is een soort cyclus die zich keer op keer herhaalt. Als je op de gezichten let van de dansers, zie je dat ze hele simpele emoties tonen zoals bijvoorbeeld blijdschap, deze zijn zeer primitief weergegeven.

Intergalactic

Halverwege de choreografie verandert de muziek, het licht verandert naar rood en de bewegingen van de dansers veranderen. De bewegingen zijn nog steeds robot achtig en individueel maar groter en ze gebruiken meer van de dansvloer. Tijdens de choreografie danst een van de danseressen een solo tijdens de groepsdans. Deze muziek heeft een urban vibe.

Een printer?

De printer in de choreografie verwijst naar het robot/computer karakter van het stuk. De dansers scannen elkaar met behulp van een glow stick. Hoe harder de geluiden van de printer worden, hoe meer zichtbaar de dansers zichzelf maken.

Als ze gescand zijn, komen ze het podium op met rekvisieten en de muziek verandert. Je ziet aan de bewegingen dat de dansers niet vertrouwd zijn met de spullen. Ze laten de spullen vallen en doen niet met de spullen waarvoor ze dienen. De bewegingen worden vervolgens een stuk losser en sneller in dit deel. Ze bewegen nog wel als robots met geïsoleerde bewegingen, maar gebruiken hun lichaam meer. De muziek die je hoort komt uit Japan en is een soundtrack van de sciencefiction film genaamd 'Papurika' waarbij een psycholoog een machine gebruikt om haar patiënten uit hun dromen te laten stappen, dit verwijst tevens naar een fantasiewereld.



Uitdagende choreografie

Ladder 84 kan beschreven worden als de moeilijkste dans in TWOOLS 2018. De dansers zijn klassiek of modern opgeleid, dit betekent dat ze gewend zijn aan met name grote, slepende en sierlijke bewegingen. Deze dans komt dichterbij de buurt van hiphop dan moderne dans. In totaal hebben de dansers ruim 180 uur gerepeteerd voor dit stuk van 20 minuten.

'1984' van George Orwell en de Power Rangers.

Inspiratie voor dit stuk haalt Joerie o.a. uit de Power Rangers. Dit zie je aan de pakken die de dansers dragen en de schoenen, meestal dansen de dansers op blote voeten of sokken. Maar een groot deel van zijn inspiratie komt uit het boek '1984' van de schrijver George Orwell. Het boek gaat over Orwell zijn visie op de westerse wereld in 1984. Het boek is politiek georiënteerd en focust zich vooral op het bestuur van de wereld. Joeri houdt van sciencefiction maar probeert ook een brug te slaan naar het heden.



4. Marcos Morau - Shin A Lam

Marcos is geen onbekende choreograaf voor Scapino Ballet Rotterdam. In 2016 maakte hij het stuk 'PABLO' voor Scapino, een stuk gebaseerd op het Spanje van Pablo Picasso. Hij is afkomstig uit Catalonië waar hij directeur is van het dans- en acteergezelschap 'La Veronal' en waar veel van zijn werk ook getoond wordt. Hij maakt vooral stukken gebaseerd op landen. Zodoende heeft hij stukken gemaakt met inspiratie uit Spanje, IJsland, Rusland en Oostenrijk. Marcos baseert vaak zijn stukken op waargebeurde verhalen die hem aangrijpen. Zijn choreografie uit TWOOLS is ook gebaseerd op een waargebeurd verhaal. Het stuk heet Shin A Lam.



Wie is Shin A Lam en wat is haar verhaal?

Shin A Lam is een vrouwelijke schermster, afkomstig uit Zuid-Korea, die de wedstrijd van haar leven schermst op de Olympische Spelen van 2012 in Londen. Het gaat namelijk om de halve finale en de directe kans op goud! Shin A Lam moet alleen haar tegenstander, de Duitse Britta Heideman, verslaan. Ze staat er de wedstrijd goed voor en het lijkt erop dat ze gaat winnen. Maar dan blijft de wedstrijdklok steken op één seconde, niemand scoort hier punten dus wordt er, volgens de regels, een nieuwe set gespeeld. Na een discussie tussen de scheidsrechter en de coaches van beide speelsters, krijgen ze opnieuw de één seconde omdat de nieuwe set niet nodig was, de klok bleef steken. In deze cruciale seconde verslaat Britta Heideman haar tegenspeelster Shin A Lam, niet terecht want als de klok niet was blijven steken had Shin A Lim gewonnen. Shin a Lam is kapot van het verlies en weigert het strijdtoneel te verlaten totdat zij tot winnaar wordt uitgeroepen. Tijdens deze tijd op het strijdtoneel barst ze in tranen uit. Dit hele fiasco wordt op live televisie internationaal uitgezonden en gaat de boeken in als een van de meest ongelukkige moment ooit op de Olympische Spelen.

Het strijdtoneel

Als de dans begint, zie je dat het decor het strijdtoneel van Shin a Lam en Britta Heideman moet voorstellen. Deze dans wordt gedanst door drie dansers, maar ze zijn allemaal identiek gekleed als Shin a Lam (Koreaans scherm pak). De bewegingen vloeien in elkaar over en er wordt weinig individueel gedanst. Het lijkt als het ware alsof de dansers elkaar in beweging zetten, als een soort marionetten poppen. Er wordt veel gebruik gemaakt van de rechter hoek van het toneel.

De emotie

Als een danser het toneel verlaat, begint de andere danser te huilen. Ze wordt gesteund door een andere danser en het stuk loopt over in een duet. Tijdens de dans raken de dansers elkaar voortdurend aan. Je ziet een scheiding tussen de danser die soms van het podium afloopt en de andere twee dansers. De andere twee dansers lijken wel een soort connectie te hebben, terwijl de dansers die alleen is op zichzelf beweegt tijdens haar solo's.

Kijk hieronder het filmpje waar het concept op gebaseerd is:

<https://www.youtube.com/watch?v=G7QENF5Uf7k>

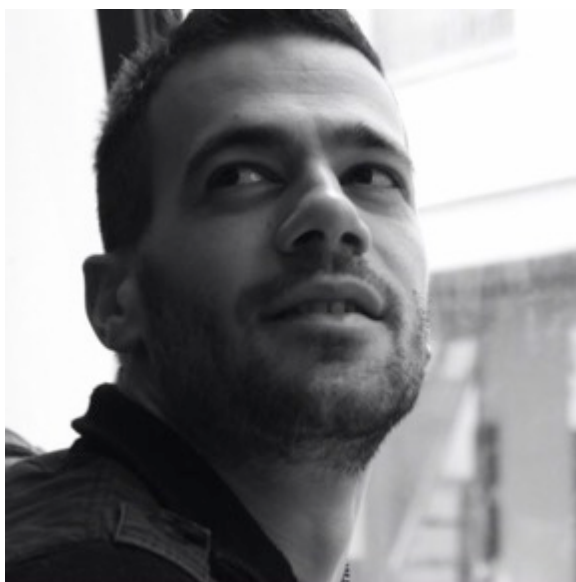


SCAPINO BALLET ROTTERDAM - TWOOLS 2018

JORIS JAN BOS PHOTOGRAPHY

5. Miquel G. Font - NORAI

Miquel komt oorspronkelijk uit Barcelona. Hij heeft over de hele wereld gedanst in gezelschappen in Zwitserland, Duitsland en Amerika. Sinds 2010 is hij directeur en oprichter van het Spaanse dansgezelschap Habemus Corpus, dit is latijns voor: "we zijn een lichaam". Habemus Corpus produceert ook eigen muziek voor de stukken, zo ook bij NORAI in TWOOLS. Miquel is een internationale en veel gevraagd choreograaf voor dansgezelschappen, maar ook voor theaterproducties. Miquel werkt altijd met een duidelijk en echt concept en focust zich vooral op jonge dansliefhebbers met zijn stukken.



The witness method als co-creatie proces

The witness method is een methode ontwikkeld door het dansgezelschap Habemus Corpus. Het is een methode die stelt dat elke beweging of handeling een specifieke en letterlijke betekenis moet hebben voor degene die het uitvoert. De choreografie van NORAI is tot stand gekomen door de witness method en samen met de dansers. Ze hebben veel gesproken over het onderwerp liefde en daten. Wat waren hun persoonlijke ervaringen? Zodoende is NORAI ontstaan.

Het onderwerp achter de dans NORAI is daten en liefde, maar ook de zee en boten. Miquel vindt dat boten altijd in beweging zijn. Met een boot kun je je verplaatsen. Tijdens dat verplaatsen ga je richting een nieuwe bestemming en laat je je thuis achter. Tevens heeft hij inspiratie gehaald uit de Willemsbrug in Rotterdam. Dit kan je terug zien aan de touwen waar de dansers aan vast zitten en de rode kleur van de pakken.



De choreografie begint met een danser die plotseling op het podium verschijnt onder een witte spot. Ze draagt een compleet wit pak en maakt lange en sierlijke bewegingen die goed passen op de lichte pianomuziek.

Smakgeluiden en de zee

De danser in het wit verdwijnt en de muziek verandert in smak geluiden. Langzamerhand zie je twee dansers het podium opkomen die vastzitten aan rode touwen. De twee dansers zijn net aan het daten, maar ze worden tegen gehouden om dichtbij elkaar te komen door hun verleden (de rode touwen). De lichamen van de dansers staan onder constante spanning. Je ziet dat ze dichtbij elkaar proberen te komen met statische bewegingen op de smakgeluiden.

Als ze eenmaal dichtbij elkaar zijn gekomen, begint het loskomen van hun verleden. Dit doen ze samen met soms langzame en soms snelle bewegingen. De dansers blijven elkaar constant aanraken tijdens de dans.

Een spook uit het verleden of juist de toekomst?

Af en toe zie je de danser die als eerste verscheen op het podium achter de twee "verliefde" dansers komen. Hiermee bedoelt de choreograaf dat deze danser een soort spook uit het verleden is. Dit kunnen verschillende dingen zijn zoals een ex of een gebeurtenis in je leven waardoor je wordt tegengehouden. Maar het zou ook een teken uit de toekomst kunnen zijn, waar je jezelf ziet. De danser in het wit maakt steeds dezelfde sierlijke bewegingen.

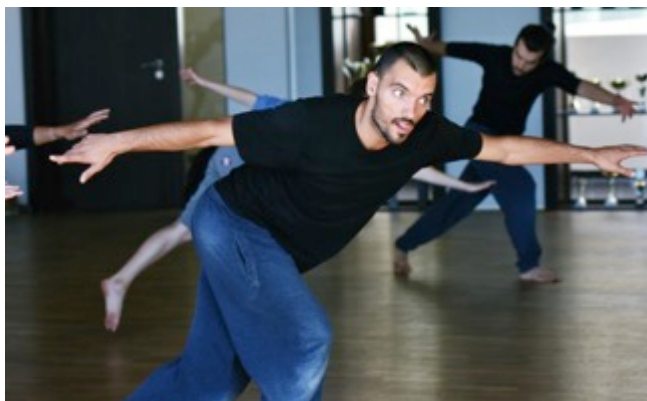


SCAPINO BALLET ROTTERDAM - TWOOLS 2018

JORIS JAN BOS PHOTOGRAPHY

6. Maciej Kuzminski - It's Gonna Rain

Maciej komt uit Polen, waar hij zich heel veel bezig houdt met dans. Zo is hij co-artistiek directeur van het Poolse dansgezelschap 'Caro Dance Theatre' gesitueerd in Sliedlce in Polen. Hij leidt sinds 2014 ook zijn eigen gezelschap genaamd 'Maciej Kuzminski Company'. Met zijn eigen gezelschap werkt hij veel in Europa en heeft hij een handje vol choreografieën gemaakt die meer dan 100 keer internationaal zijn gedanst. Tevens is hij initiatiefnemer van het Poolse Dansnetwerk, een samenwerkingsnetwerk voor dansorganisaties vanuit Polen in Europa. Maciej is een veel gevraagd choreograaf in Europa. Maciej werkt, net als Ed, met co-creatie om zo tot een choreografie te komen.



Het idee van It's Gonna Rain

Het idee achter het stuk is de mens die zich staande moet houden in een wereld die nooit stil staat en constant verandert op technologische en maatschappelijk vlak. De wereld beweegt zo snel, dat het bijna niet te bevatten is voor de mens.

En toen was er... stilte.

Het stuk begint met een stilte van ruim een minuut. De dansers moeten goed tellen in hun hoofd om op het zelfde moment met de dans te beginnen. In het begin van de dans lijkt het alsof er maar drie dansers op het podium staan. Als de spot zich eenmaal uitbreidt, zie je dat er meer dansers meedoen aan de choreografie. De bewegingen zijn in het begin allemaal hetzelfde en het is nog steeds stil.

'Brother Walter' en Noah's Ark

Als de muziek begint zegt er een stem: ***"He began to warn the people. He said: After a while, it's gonna rain; for forty days and for forty nights. And the people didn't believe him. And they begin to mock him. And they begin to say: It ain't gonna rain!"***

Misschien herken je deze tekst, het komt namelijk uit De Bijbel. De stem is van Brother Walter, een priester die in San Francisco op de Union Square aan het prediken was over het einde van de wereld. Hij gebruikte de tekst uit het verhaal van de Ark van Noach, waar Noach iedereen waarschuwt over de veertig dagen regen die alles weg zou spoelen omdat de mensen zich slecht gedroegen.



Als ze hun gedrag zouden aanpassen, zou er niks gebeuren. Niemand nam Noach serieus en iedereen ging door met hun leven. Het verhaal van de Ark van Noach kun je ook vertalen naar het heden: er gebeurt van alles om ons heen waar wij geen invloed op hebben zoals de aanslagen bijvoorbeeld. De wereld is "rot" en de chaos die Maciej schept in 'It's gonna rain' is een waarschuwing (net zoals Noach dat deed in het Oude Testament). Als je goed luistert naar het begin van de opname, hoor je een duif die wegvliegt. Deze duif staat voor de hoop dat de wereld ooit weer beter wordt.

Complete chaos

Als de muziek begint kun je een gevoel van chaos ervaren. De muziek blijft in een loop de zin herhalen en de dansers dansen chaotisch door elkaar heen. Er is geen samenhang van de bewegingen. Bijna alle bewegingen zijn laag bij de grond, dynamisch en op zichzelf. Wat verder in de choreografie voegen de dansers zich weer samen en dansen ze als een geheel. Er vinden tijdens de choreografie ontmoetingen plaatst. Ze schudden elkaars handen en knuffelen elkaar, terwijl ze ondertussen elkaar wegduwen.

Het licht verandert naar de kleur rood in plaats van helder wit en de dans gaat over in een duet. Hierna kun je een aantal emoties waarnemen bij de dansers. Een danser maakt zich sterk en voelt zich trots en de andere dansers applaudisseren voor hem. Daarna voelt dezelfde danser angst: hij schreeuwt en de andere dansers volgen hem. Dan wordt die danser uitgelachen door de andere dansers.

Als je goed oplet kun je in de rechterhoek van het een podium een robot zien. De robot staat voor de technologische ontwikkelingen in de samenleving.

Maskers en een parodie op het zwanenmeer

Het stuk verandert weer in een duet met een roulering. In het midden zie je drie dansers met de maskers op van Donald Trump (president van Amerika), Kim Jong-Un (president van Noord-Korea) en Vladimir Poetin (president van Rusland). Het is een soort knipoog naar deze wereldleiders omdat ze vaak negatief in het nieuws zijn. Deze dansers maken andere bewegingen dan de dansers in de rest van het stuk. Ze doen namelijk een stuk na genaamd 'Pas de Quatre' uit het klassieke balletstuk het Zwanenmeer. De drie dansers maken een parodie hierop.

Het stuk eindigt in dezelfde chaos als toen het begon en de dansers maken dezelfde bewegingen. Als het stuk is afgelopen vallen ze neer op de grond: ze zijn klaar met hun drukke bestaan.

De bewegingen zijn snel. Je ziet de dansers rennen en springen. Maciej wil op deze manier de vluchtigheid in de wereld tonen.

Bekijk hier Pas de Quatre uit het zwanenmeer:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xd2nTXsivHs>



SCAPINO BALLET ROTTERDAM - TWOOLS 2018

JORG JAN BOS PHOTOGRAPHY

Ben je nieuwsgierig geworden en wil je meer Scapino Ballet Rotterdam? Volg ons dan op social media of bekijk onze andere online platformen



Onze Facebook pagina vind je op:

<https://www.facebook.com/ScapinoBalletRotterdam/>

Voor updates over workshops en andere educatieve activiteiten kun je terecht op de Academy Facebook:

<https://www.facebook.com/scapinoacademy/>



Volg Scapino Ballet Rotterdam op instagram via:

<https://www.instagram.com/scapinoballetrotterdam/>

Volg de Academy ook op instagram:

<https://www.instagram.com/scapinoacademy/>



Video's van Scapino Ballet Rotterdam vind je op:

<https://www.youtube.com/user/Scapinoballet>



Nog meer video's zijn te zien op:

<https://vimeo.com/search?q=scapinoballet>

En de officiële website met nog meer informatie over TWOOLS, maar ook over andere producties vind je op: www.scapinoballet.nl